

Posudek diplomové práce

Název práce: Inverzní principy v Aucassinovi a Nicolettě
Studijní obor: Teorie a dějiny divadla
Autorka práce: Bc. Barbora Herčíková
Vedoucí práce: Mgr. Petr Christov, Ph.D.
Oponentka: Mgr. Alena Sarkissian, Ph.D.

Barbora Herčíková ve své diplomové práci zkoumá text, jenž bývá řazen na pomezí dramatu a výpravné literatury, středověkou skladbu *Aucassin a Nicoletta*. Nepodrobuje však zkoumání jeho možné divadelní kvality, o to se ostatně pokusila ve své divadelní praxi, pokouší se o jeho teoretickou a dramaturgickou interpretaci. Poukazuje k němu jako k textu spadajícímu do oblasti „karnevalové kultury,” v níž dochází k obrácení světového řádu naruby, a to v nejrůznějších kódech.

Práce vyniká mnoha klady. Prvním z nich je jasná struktura práce, kterou umožňuje to, že si autorka jasně stanovila zkoumaný problém. Hned na prvních stránkách (s. 10) vyřazuje ze sféry svého zájmu sociologický a historický souvislosti kontext díla. Získává tak dostatek prostoru k podrobné literární a dramaturgické analýze.

Tato je podložena neobyčejnou sčtetostí ve středověké literatuře, a tedy odpovídající znalostí literárního kontextu, do něž *Aucassin a Nicoletta* zapadá. Barbora Herčíková dokáže také velmi dobře vytěžit adekvátní sekundární literaturu, v níž nechybí žádné podstatné dílo související s tématem práce. Je dobře obeznámena i s českými překlady skladby a poskytuje i jejich stručné srovnání s ohledem na stanovený úkol.

Z těchto důvodů může v úvodních kapitolách čtenáře jasně uvést do problému inverzního principu v *Aucassinovi a Nicolettě*, a to ve všech jeho dimenzích. Poté následuje samotná analýza textu, v níž diplomandka předkládá dostatek důkazů platnosti své hypotézy, že účinek skladby je založen na inverzním principu, jenž se konkrétně projevuje jako inverze rodu u obou hlavních postav, jež je dále posílena inverzí jejich sociální funkce i inverzí funkce jazyka. To vše je znásobeno v okamžiku, kdy se obě postavy octnou v prostředí, v němž se na okamžik opravdu cítí přirozeně, v království Torelore, jakémsi permanentním „svátku bláznů.” Barbora Herčíková v závěrečném oddíle práce podává jasný výklad této epizody, literárními ne vždy doceněné.

V této diplomové práci se tedy setkáváme s důkladným a pronikavým výkladem výjimečného textu.

Po formální stránce je práce provedena pečlivě, upozornila bych jen na nestandardní označování čísla strany (např. 45 s. místo s. 45) a na několik terminologických nepřesností či neobratných použití odborných termínů, jež by však při případné publikaci práce nebylo těžké opravit (s. 23: „narušuje poetickou funkci“, s. 68 *topoi* místo *topos*, s. 33 „zrození těla Kristova“). Na s. 30 zřejmě došlo nějakým nedopatřením k nepřesnosti, neboť Martianus Capella je jiná osoba nežli Boethius. Na téže straně se naráží na nepojmenovaný žánr, jímž je menippská satira. Tyto nepřesnosti však nemohou snížit kvalitu vykonané práce, kterou doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.

V Praze dne 27.8. 2012